

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27930

гр. София, 21.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в закрито заседание на 21.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **5511** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 АПК, вр. чл. 144 АПК и чл.248 ГПК.

С определение № 7760/10.07.2025г. по адм.дело № 1642/2025г. на ВАС, Шесто отделение, производството пред ВАС е прекратено и делото е изпратено на АССГ за произнасяне по молбата на жалбоподателя – министерство на външните работи, за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските.

С молбата си от 17.12.2024г. жалбоподателят поддържа, че в негова полза допълнително следва да се присъди и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева - за производството по адм.дело № 4662/2023г. на АССГ, 22 състав и 100 лева – за производството по адм.дело № 12063/2023г. на ВАС, Шесто отделение.

Ответникът - Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, както и заинтересованата страна - В. А. А., не вземат становище по молбата.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира следното:

Съгласно §40 от ПЗР към ЗИД на АПК от ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 5.08.2025 г., неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред. По досегашния ред, в АПК нямаше изрични правила за допълване на постановения съдебен акт в частта за разноските, поради което субсидирано приложение намира разпоредбата на чл.248 ГПК, на основание чл.144 АПК. Нормата гласи, че молбата за допълване/изменение на решението/определението в частта за разноските се подава в срока за обжалване на решението/определението, респ. в едномесечен срок от постановяването му, когато е необжалваемо.

Молбата е подадена от легитимирана страна, в срока по чл.248, ал.1 ГПК и е представен списък по чл.80 ГПК, поради което молбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

С решение № 25403/29.11.2024г., съдът е обявил нищожността, по жалба на Министерство на външните работи, на принудителни административни мерки – предписания по т.1 и т.2 обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2310650 от 27.04.2023г. издаден от

инспектори в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. С решението, съдът е присъдил в полза на жалбоподателя сторените по делото разноски в размер на 50 лева, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева – общо 150 лева. С молбата за изменение на решението, жалбоподателя претендира присъждане на още две юрисконсултски възнаграждения за производствата при първоначалното гледане на делото. Нормата на чл.143, ал.1 АПК дава право на разноски в полза на жалбоподателя, в това число и възнаграждение за един адвокат, като по аргумент от чл.143, ал.3 АПК, когато е защитаван от юрисконсулт, има право на юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закон за правната помощ. В конкретния случай, съдът определяйки юрисконсултското възнаграждение съгласно чл.37 ЗПрП, намира, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лева, за защитата му от юрисконсулт по делото, като това възнаграждение не следва да се увеличава с отделни възнаграждения за производствата при първоначалното гледане на делото. По тези съображения молбата по чл.248 ГПК, следва да бъде оставена без уважение. Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на жалбоподателя – министерство на външните работи, за изменение на № 25403/29.11.2024г., постановено по адм.дело № 5511/2024г. на АССТ, 27 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: